

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W POZNANIU

Poznań, 15 lutego 1955 | Nr 1 | Poz. 1–6

TREŚĆ:

PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

1
UCHWAŁA
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W POZNANIU

z dnia 11 lutego 1955 r. w sprawie trybu zgłaszania przez zakłady pracy wolnych miejsc pracy.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w oparciu o art. 4 dekretu z dnia 2 sierpnia 1945 r. o urzędach zatrudnienia (Dz. U. Nr 30 poz. 182) w celu właściwego stosowania przepisów powyższego dekretu i ściślejszego powiązania pracy prezydiów rad narodowych na odcinku planowego i racjonalnego kierowania siły roboczej na wolne miejsca pracy i nauki zawodu — uchwala:

1. Zakład pracy, który złożył w Prezydium Rady Narodowej zapotrzebowanie na pracownika nie może w okresie 5-ciu dni przyjąć na zgłoszone wolne miejsce pracy osoby nie skierowanej przez Prezydium Rady Narodowej.
2. Prezydium Rady Narodowej kieruje w okresie wymienionym w p-cie 1 do zakładu pracy osobę odpowiadającą żądanym kwalifikacjom spośród osób pilnie poszukujących pracy, zarejestrowanych w Prezydium Rady Narodowej.
3. Prezydium Rady Narodowej może udzielić pisemnej zgody zakładowi pracy w chwili zgłoszenia wolnego miejsca pracy na przyjęcie pracownika we własnym zakresie, o ile nie posiada w kartotece osób zarejestrowanych odpowiednich na to miejsce kandydatów. W takim przypadku osobiste stawiennictwo w Prezydium Rady Narodowej osób przyjętych do pracy jest zbędne.
4. Jeżeli w okresie 5-cio dniowym Prezydium Rady Narodowej nie skieruje nikogo na zgłoszone wolne miejsce pracy, zakład pracy może przyjąć pracowników we własnym zakresie, anulując uprzednio zgłoszenie w Prezydium Rady Narodowej.
5. Zakład Pracy może z uzasadnionych przyczyn odmówić przyjęcia na zgłoszone wolne miejsce pracy osoby skierowanej przez Prezydium Rady Narodowej i proponować na to miejsce inną osobę, winien jednak uzyskać na to pisemną zgodę Prezydium Rady Narodowej.
6. Prezydium Rady Narodowej odmówi zgody na zatrudnienie osoby przedstawionej w trybie p-ktu 5 niniejszej uchwały przez zakład pracy o ile stwierdzi, że w ewidencji organu zatrudnienia figurują osoby o właściwych kwalifikacjach zawodowych.
7. Prezydium Rady Narodowej odmówi również swojej zgody, gdy zakład pracy zamierza zatrudnić mężczyzn o pełnej zdolności do pracy na stanowiska nadające się dla kobiet lub dla osób o ograniczonej zdolności do pracy, zarejestrowanych w Prezydium Rady Narodowej jako osoby poszukujące pracy.
8. Nie wyrażając zgody na zatrudnienie osoby proponowanej przez zakład pracy, Prezydium Rady Narodowej skieruje jednocześnie do zakładu pracy odpowiednią osobę zarejestrowaną w Prezydium Rady Narodowej jako poszukującą pracy.
9. Postanowienia niniejszej uchwały nie mają zastosowania w razie przyjmowania:
   a) pracowników na stanowiska kierownicze w administracji państwowej i gospodarczej, począwszy od stanowiska kierownika sekcji lub wydziału,
   b) pracowników w resorcie rolnictwa i leśnictwa z wyłączeniem podległych zakładów przemysłowych
   c) absolwentów szkół wyższych i techników kierowanych do pracy w trybie nakazu pracy oraz absolwentów szkół zawodowych,
   d) osób zwolnionych z zasadniczej służby wojskowej, przyjmowanych do pracy w trybie dekretu z dnia 5-go września 1951 r. o szczególnych uprawnieniach i ulgach dla żołnierzy zasadniczej służby wojskowej i ich rodzin (Dz. U. Nr 55 z 1945 r. poz. 277).
   e) pracowników służbowo przeniesionych do innych zakładów pracy.
10. Prezydium Rady Narodowej może zezwolić poszczególnym zakładom pracy względnie zakładom pracy na określonych terenach (gromady miasta powiatu) — w przypadkach uzasadnionych specjalnymi względami a w szczególności gdy w ewidencji poszukujących pracy brak jest kandydatów do podjęcia danej pracy — na przyjmowanie pracowników pewnych kategorii we własnym zakresie.
11. Przepisy niniejszej uchwały mają analogiczne zastosowanie do zgłaszanych przez zakłady pracy w prezydiach rad narodowych wolnych miejsc nauki zawodu.
12. Powyższe kompetencje wypływające z niniejszej uchwały mają Prezydia Powiatowych i Miejskich Rad Narodowych, które posiadają Samodzielne Referaty (Oddziały) Zatrudnienia z określonym terenem działania.
13. Niniejsza uchwała obowiązuje od dnia 1 marca 1955 r.

Fr. Szczerbal
Sekretarz Prezydium

Józef Pieprzyk
Przewodniczący Prezydium

2
UCHWAŁA
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W POZNANIU

z dnia 4 lutego 1955 r. w sprawie ochrony i pielęgnacji zadrzewień owocowych.

Uchwała o 3-letnim planie rozwoju rolnictwa obejmuje także zagadnienie znacznego rozszerzenia produkcji sadowniczej, jednak okazuje się, że jakość zabiegów pielęgnacyjnych na zadrzewieniach owocowych jest dotąd niezadawalająca.

Rok 1954 obfitował w owoce, ale wartość ich na skutek porażenia przez choroby i szkodniki była mała. Zaniedbania doprowadziły na bardzo wielu drzewach do gołożeru i istnieje uzasadniona obawa, że w wypadku pojawienia się takiej ilości gąsienic, jak w ub. roku, bardzo wiele drzew zginie. Szczególnie niepokojąco przedstawia się sytuacja na drzewach przydrożnych, które na skutek wadliwie ułożonych warunków eksploatacji nie tylko dają słaby plon, ale są rozsadnikiem chorób i szkodników dla okolicznych sadów.

Celem podniesienia produktywności zadrzewień owocowych, co można osiągnąć głównie przez polepszenie jakości zabiegów pielęgnacyjnych, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej uchwala co następuje:

1) Zobowiązuje się Prezydia Powiatowych, Gromadzkich i Miejskich Rad Narodowych do rozwinięcia szerokiej propagandy co do właściwej pielęgnacji drzew owocowych ze zwróceniem szczególnej uwagi na zimowe zabiegi mechaniczne oraz wczesne opryski wegetacyjne. W akcji propagandowej winna wziąć udział cała służba rolna, a w szczególności pracownicy ogrodnictwa, propagandy rolniczej i ochrony roślin. Dla przeprowadzenia propagandy należy wykorzystać zebrania wiejskie, zwoływane w związku z rozpoczynającą się akcją przeciwstonkową, pogadanki w ramach Propagandy Rolniczej, jak również plakaty, radiowęzły i prasę miejscową. Propaganda winna objąć także zagadnienie przeprowadzenia zabiegów na zadrzewieniach liściastych, ozdobnych i dziko rosnących, zwłaszcza na skrajach lasów, przy drogach i wzdłuż torów kolejowych.

2) Dla polepszenia jakości pielęgnacji sadów w spółdzielniach produkcyjnych należy na naradach społecznych, które winny odbyć się w Państwowych Ośrodkach Maszynowych w ciągu lutego w związku z akcją przeciwstonkową, omówić i ustalić także metody i plan ochrony drzew owocowych w spółdzielniach.

3) Zobowiązuje się Wojewódzki Zarząd Rolnictwa do wydania zarządzenia w oparciu o rozporządzenie Ministerstwa Rolnictwa z dnia 10. 5. 1939 roku (Dz. U. R. P. Nr 47 poz. 302) o obowiązkowym przeprowadzeniu zabiegów mechanicznych na wszystkich drzewach i krzewach owocowych oraz tych dziko rosnących względnie ozdobnych, któreby mogły być rozsadnikami chorób i szkodników dla drzew owocowych, z terminem ukończenia zabiegów najdalej do 28 lutego

4) Zobowiązuje się Wojewódzki Zarząd Dróg Publicznych oraz Wydział Komunikacyjny do dołożenia starań przekazania drzew alejowych Powiatowym Związkom Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" i Przedsiębiorstwom Skupu Owoców i Warzyw w wieloletnią dzierżawę z zobowiązaniem przeprowadzenia przez użytkownika corocznie wszystkich zabiegów pielęgnacyjnych bez względu na wielkość spodziewanego plonu. Drzewa pozostałe pod opieką Wojewódzkiego Zarządu Dróg Publicznych winny być objęte zabiegami według pełnego terminarza. Równocześnie zobowiązuje się Wojewódzki Związek Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska", aby wpłynął na Powiatowe Związki Gminnych Spółdzielni — Działy Skupu i Kontraktacji na przejęcie przez nie w dzierżawkę drzew alejowych.

5) Zobowiązuje się Wojewódzki i Powiatowe Zarządy Rolnictwa do przeprowadzenia narad z przedstawicielami Przedsiębiorstw Skupu Owoców i Warzyw, Rejonowych Ekspozytur Dróg Publicznych, Wydziału Komunikacji Drogowej, Państwowych Ośrodków Maszynowych, Państwowych Gospodarstw Rolnych, Powiatowych Związków Gminnych Spółdzielni, Referatu Leśnictwa i Rejonu Lasów Państwowych celem ustalenia zadań i harmonogramu działania. Narady te winny odbyć się w ciągu lutego.
Przy układaniu planów organizacyjnych akcji należy główny nacisk położyć na zabiegi zespołowe, które najlepiej odpowiadają warunkom powszechności, najlepszego i najekonomiczniejszego wykorzystania sprzętu i środków oraz skutecznej kontroli.

6) Zobowiązuje się Prezydia Rad Narodowych do stałego nadzorowania Gminnych Spółdzielni w zakresie zaopatrzenia w odpowiednie środki chemiczne i do natychmiastowego interweniowania w Wojewódzkim Zarządzie Rolnictwa w wypadku stwierdzenia jakich kolwiek niedociągnięć w dystrybucji.
Równocześnie wzywa się Wojewódzki Związek Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" do takiego ustawienia na szczeblu wojewódzkim działu środków chemicznych, aby zaopatrzenie i nadzór nad rozprowadzeniem przebiegały bez najmniejszych usterek.

7) Zobowiązuje się Wojewódzki Zarząd Rolnictwa — Zarząd Państwowych Ośrodków Maszynowych, aby sprzęt do ochrony sadów był do 28 lutego wyremontowany, a Prezydia Powiatowych Rad Narodowych do nadzorowania tak remontów jak i eksploatacji aparatury.

8) Akcję pielęgnacji sadów obejmą prezydia terenowych rad narodowych kontrolą wieloszczeblową, składając 3-go każdego miesiąca meldunek do Wojewódzkiego Zarządu Rolnictwa o przebiegu akcji. Do aparatu kontrolnego należy włączyć także komisje rolne.

Fr. Szczerbal — Sekretarz Prezydium
Józef Pieprzyk — Przewodniczący Prezydium

3

ZARZĄDZENIE
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ

z dnia 17 stycznia 1955 r. o obowiązującym wynagrodzeniu w I półroczu 1955 r. za dostarczenie niemechanicznych środków przewozowych na rzecz wojska i służby bezpieczeństwa publicznego w czasie pokoju.

Na podstawie art. 15 pkt. 2 ustawy z dnia 18 lipca 1950 r. o dostarczeniu środków przewozowych na rzecz wojska i służby bezpieczeństwa publicznego w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr 36 poz. 322) po porozumieniu się z Dowództwem Śląskiego Okręgu Wojskowego i Wojewódzkim Urzędem Bezpieczeństwa Publicznego, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej ustala na I półrocze 1955 r. za dostarczone środki niemechaniczne następujące stawki:

1) zaprzęg jednokonny z obsługą 7.50 zł za godzinę z tym, że za 1 dobę nie może przekraczać kwoty 60,— zł,
2) zaprzęg dwukonny z obsługą 12,— zł za godzinę z tym, że za dobę nie może przekraczać kwoty 96,— zł.

Stawki powyższe obowiązują na terenie całego województwa poznańskiego.

Andrzej Sternal
Zastępca Przewodniczącego

4

ZARZĄDZENIE
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W POZNANIU

z dnia 26 stycznia 1955 r. w sprawie przeprowadzenia przymusowych szczepień ochronnych przeciw durowi brzusznemu na terenie niektórych powiatów województwa poznańskiego.

Na podstawie § 1 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie przymusowych szczepień ochronnych przeciw durowi brzusznemu z dnia 11 lipca 1947 r. (Dz. U. R P. z 1947 r. Nr 54 poz. 294) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zarządza co następuje:

§ 1. Obowiązkowi przymusowego szczepienia ochronnego przeciw durowi brzusznemu podlegają w roku 1955 wszystkie osoby zamieszkałe lub czasowo przebywające na terenie niżej podanych powiatów i miast stanowiących powiaty województwa poznańskiego a mianowicie: kaliskiego, kolskiego, konińskiego, międzychodzkiego, obornickiego, ostrowskiego, śremskiego, tureckiego, wrzesińskiego i miasta Kalisza, Ostrowa i Piły, urodzone w latach od 1895 do 1950 włącznie.

§ 2. Szczepienia przeprowadzone będą w wyznaczonych punktach w czasie od od 1 marca do 31 maja 1955 r.

§ 3. Przymusowemu szczepieniu ochronnemu nie podlegają osoby, które przedstawią lekarzowi szczepiącemu zaświadczenie:
1 że zostały zaszczepione w okresie 6 miesięcy, poprzedzającym datę rozpoczęcia szczepień,
2. że w ciągu ostatnich 5 lat przebyły dur brzuszny,
3. stwierdzające istnienie przeciwwskazań lekarskich uniemożliwiających szczepienie: jak czynna gruźlica, ostre choroby zakaźne, ostre schorzenia nerek, niedomagania serca, ciąża (zwłaszcza u kobiet ze skłonnością do poronień), matki karmiące charłactwo itp.

§ 4. Osobom poddanym szczepieniu względnie zowlnionym od szczepień wydawane będą zaświadczenia, które są wolne od opłat.
Szczepienia są bezpłatne.

§ 5. Organy wykonawcze gromad wiejskich i miejskich obowiązane są dostarczyć odpowiednio urządzonych pomieszczeń, własnego pomocniczego personelu fachowego oraz środków lokomocji.

§ 6. Po upływie terminu przymusowych szczepień ochronnych, do szkół, zakładów naukowych, i wychowawczych, jak również do pracy w urzędach, instytucjach, przedsiębiorstwach państwowych i prywatnych przyjmowane mogą być tylko osoby, które przedstawią świadectwo o poddaniu się szczepieniu ochronnemu przeciw durowi brzusznemu, względnie o zwolnieniu od obowiązku szczepienia.

§ 7. Winni przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia, jak również winni przeciwdziałania akcji przymusowych szczepień ochronnych przeciw durowi brzusznemu, o ile czyn ich nie jest zagrożony surowszą sankcją z mocy innych przepisów prawnych, w myśl postanowień art. 22 Ustawy z dn. 21. II. 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu. (Dz. U. R. P. Nr 27/35, poz. 198) oraz Ustawy z dnia 15. XII. 1951 r. o orzecznictwie karno administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66/51 poz. 454 Dział II art. 8) podlegają karze grzywny do 3.000,— złotych lub karze pracy poprawczej do 3 miesięcy.

§ 8. Wykonanie niniejszego zarządzenia porucza się Prezydiom Powiatowych Rad Narodowych i Prezydiom Miejskich Rad Narodowych w miastach i powiatach.

T. Kwaśniewski
Zastępca Przewodniczącego Prezydium

5

ZARZĄDZENIE
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W POZNANIU

z dnia 22 stycznia 1955 r. w sprawie przeprowadzenia przymusowych szczepień ochronych przeciw błonicy na terenie województwa poznańskiego.

Na podstawie § 1 Rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 25 lutego 1936 r. o przymusowym szczepieniu ochronnym przeciw błonicy (Dz. U. R. P. Nr 22 poz. 83) oraz Instrukcji Nr 50/54 Ministra Zdrowia z dnia 25 października 1954 r. w sprawie przymusowych szczepień ochronnych przeciw błonicy (Dz. U. M. Z. Nr 21 z dnia 12. XI. 1954 r.) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zarządza przeprowadzenie na terenie województwa poznańskiego przymusowych szczepień ochronnych przeciw błonicy.

§ 1. Do pierwotnego szczepienia zgłasza się:
a) wszystkie dzieci w wieku od miesięcy do 7 lat to jest urodzone w latach od 1954 do 1948 włącznie, które dotychczas nie były szczepione, b) były szczepione niekompletnie i nie będą mogły wykazać się świadectwem o szczepieniu.
Do powtórnego jednorazowego szczepienia zgłasza się:
wszystkie dzieci, które w roku 1955 kończą 4 lata tj. urodzone w 1951 r. wzgl. 7 lat tj. urodzone w 1948 r i które posiadają zaświadczenie poddania się szczepieniu w latach ubiegłych.
Dzieci będą wzywane imiennie do szczepień. Odnotowanie na wezwaniu służyć będzie jednocześnie za dowód szczepienia

§ 2. Szczepienia ochronne będą przeprowadzane w wyznaczonych punktach w czasie od 15 marca 1955 r.

§ 3. Za niedopełnienie obowiązków wynikających z niniejszego zarządzenia osoby, pod których opieką pozostają dzieci podlegające szczepieniu, w myśl postanowienia art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27 poz 198) oraz ustawy z dnia 15. XII. 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66 poz. 454 Dział II. art. 8) podlegają karze grzywny do 3.000 zł lub karze pracy poprawczej do 3 miesięcy.

§ 4. Wykonanie powyższego zarządzenia porucza się Prez. Pow. Rad Narod. i Miejskich Rad Narodowych stanowiących powiaty.

§ 5. Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia w Dz. Urz. W. R. N.

T. Kwaśniewski
Zastępca Przewodniczącego Prezydium

PUBLIKACJE

6

ORZECZENIE
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W POZNANIU

o wywłaszczeniu nieruchomości położonych w Poznaniu, w Wolsztynie-Berzyna i w Gnieźnie.

Na podstawie art. 1 i 4 dekretu z dnia 7. 4. 1948 r. (Dz. U. Nr 20 poz. 138 i z 1949 r. Nr 65 poz. 527) łącznie z art. 6 ustawy z dnia 29 12. 1951 r. (Dz. U. z 1952 r. Nr 4 poz. 25 oraz art. 22 rozp Prez. R. P. z dn. 24. 9. 1934 r. (Dz. U. Nr 86 poz. 776 i z 1939 r. Nr 31 poz. 205) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu orzeka w wyniku przeprowadzonej rozprawy oraz postępowania wyjaśniającego wywłaszczenie następujących nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa, na cele użyteczności publicznej:

1) nieruchomości położonej w Poznaniu w dolinie Cybiny przy Olszaku Stawie, zapisanej w księdze wieczystej Komandoria tom II wyk. L. 30 o powierzchni 37993 m², własności nominalnej Stowarzyszenia „Schronisko Serca Jezusowego" w Poznaniu.
Przedmiotowa nieruchomość została zajęta pod zieleń parkowo-leśną w okresie wojny 1939—1945 r., w dniu 16. 4. 1948 r. znajdowała się we władaniu b. Zarządu Miejskiego stoł. m. Poznania, jest nadal na wspomniany cel użytkowana, jak również została zagospodarowana z funduszów publicznych, zatem zachodzą warunki do jej wywłaszczenia w trybie dekretu na wstępie powołanego (Orzeczenie z dnia 29 stycznia 1955 r Nr SA II. 56a/2/53).

2) z nieruchomości położonej w Poznaniu przy ul. Tarnowskiej, zapisanej w ks. wiecz. Krzesinki tom I karta L. 7 Nr parceli 274/27 o powierzchni 2105 m², własności nominalnej Wawrzyńca Zawady i żony jego Katarzyny.
Przedmiotowa część nieruchomości została zajęta pod budowę ulicy w okresie wojny w 1939—1945 r., w dniu 16. 4. 1948 r. znajdowała się we władaniu b. Zarządu Miejskiego stoł m. Poznania, jest nadal na wspomniany cel użytkowana, jak również została zagospodarowana z funduszów publicznych, zatem zachodzą warunki do jej wywłaszczenia w trybie dekretu na wstępie powołanego (Orzecz. z dn. 30. 12. 54 r. Nr SA.Adm. II-1a/350/51).

3) z nieruchomości położonej w Poznaniu przy ul. Wąskiej 3/5 narożnik ul Poznańskiej 18, zapisanej w ks wiecz. Poznań-Jeżyce tom X wykaz L. 240 Nr parceli 933/102 o powierzchni 160 m² własności nominalnej Cylkowskiego Stanisława.
Przedmiotowa część nieruchomości została zajęta celem poszerzenia ulicy Wąskiej i Poznańskiej w okresie wojny 1939—1945 r., w dniu 16. 4. 1948 r. znajdowała się we władaniu b. Zarządu Miejskiego stoł. m Poznania, jest nadal na wspomniany cel użytkowana, jak również została zagospodarowana z funduszów publicznych, zatem zachodzą warunki do jej wywłaszczenia w trybie dekretu na wstępie powołanego. (Orzeczenie z dnia 31 stycznia 1955 r. Nr Sa. Adm. II. 1a/589/51).

4) nieruchomości położonych w Wolsztynie-Berzyna:
a) części nieruchomości zaisanej w ks wiecz. Wolsztyn tom 14 wyk. L. 614 Nr parceli 144/2 o opw. 4209 m², stanowiącej własność ob. Stanisławy Siedlarek,
b) nieruchomości zapisanej w ks wiecz. Wolsztyn tom 14 wyk. L 615 Nr parceli 868/144 o pow 7,635 m², stanowiącej własność ob. Flariana Siedlarka.
Wniesionych przez właścicieli sprzeciwów przeciwko wywłaszczeniu przedmiotowych nieruchomości (części) nie uwzględniono, ponieważ nieruchomości te zostały zajęte na cele przedsiębiorstwa podstawowej gałęzi gospodarki narodowej w okresie wojny 1939—1945 r., w dniu 16. 4. 1948 r. znajdowały się we władaniu Wielkopolskich Zakładów Przemysłu Drzewnego, są nadal na wspomniany cel użytkowane, zatem zachodzą warunki do ich wywłaszczenia w trybie dekretu na wstępie powołanego.
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej uwzględnia natomiast sprzeciw ob. Stanisławy Siedlarek odnośnie wywłaszczenia pozostałej części nieruchomości zapisanej w księdze wieczystej Wolsztyn tom 14 wyk. L. 614 Nr parceli 144/1 o powierzchni 3924 m² i wniosek wywłaszczeniowy Wolsztyńskiej Fabryki Mebli w Wolsztynie w tym względzie

oddala, zaś wszczęte postępowanie wywłaszczeniowe umarza.

W szczególności na parc. Nr 144/1 nieruch. Wolsztyn tom 14 wyk. L. 614 znajduje się dom mieszkalny oraz ogród, którymi całkowicie i bezspornie władała właścicielka już pod koniec 1945 r. a zatem podstawowy warunek wywłaszczenia — władanie również tą częścią nieruchomości w dniu wejścia w życie cytowanego dekretu z dnia 7. 4. 1948 r. tj w dniu 16. 4. 1948 r. przez Skarb Państwa, Związek Samorządu terytorialnego lub przedsiębiorstwo państwowe — nie został spełniony. (Orzeczenie z dn. 29 stycznia 1955 r. Nr SA. Adm. II. 1a/84/51.

5. nieruchomości położonych w Gnieźnie przy ul. Mickiewicza i Chrobrego:
   a) nieruchomości zapisanej w księdze wiecz. Gniezno tom XI, karta L. 341 Nr parceli 1589/101 o powierzchni 718 m², własności nominalnej ob. ob. Wincentego Ławniczaka i tegoż żony Franciszki z domu Adamek, do równych praw i części, oraz
   b) nieruchomości zapisanej w ks. wiecz. Gniezno tom XXII karta L. 751 Nr Nr parcel 1012/100 i 1013/100 o powierzchni 930 m² własności nominalnej — Czesławy Sikorowskiej do 5/8 części oraz Kazimierza-Pawła, Krystyny-Jadwigi, Piotra-Ignacego, i Anny Sikorowskich każdy do 3/32 części

Przedmiotowe nieruchomości zostały zajęte pod skwer i plac publiczny w okresie wojny 1939—1945 r., w dniu 16. 4. 1948 znajdowały się we władaniu b. Zarządu Miejskiego w Gnieźnie, są nadal na wspomniany cel użytkowane, jak również zostały zagospodarowane z funduszów publicznych, zatem zachodzą warunki do ich wywłaszczenia w trybie dekretu na wstępie powołanego. (Orzeczenie z dnia 31 stycznia 1955 r Nr SA. Adm. II. 1a/214/51).

Wywłaszczenie polega na odjęciu prawa własności z dniem 9 maja 1945 r.

Ustalenie odszkodowania nastąpi na wniosek jednej ze stron stosownie do postanowień art. 7 pkt. 1 ustawy z dnia 29 12. 1951 r. (Dz. Ust. Nr 4 poz. 25 z 1952 r.) oraz art. 33 pkt. 1 dekretu z dnia 26. 4. 1949 r. (Dz. Ust. Nr 4, poz. 31 z 1952 r.)

Przeciwko niniejszemu orzeczeniu służy stronom prawo wniesienia odwołania do Odwoławczej Komisji Wywłaszczeniowej przy Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu w ciągu 14 dni, licząc od dnia dokonania obwieszczenia, za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Andrzej Sternal
Zastępca Przewodniczącego Prezydium

Adres redakcji i administracji: Poznań, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Plac Kolegiacki 17, pokój 314
Konto: Narodowy Bank Polski Poznań V. Oddział Miejski 1231—95 1—1 Dziennik Urzędowy Woj. Rady Nar.

Prenumerata roczna — 18.— zł, półroczna 10.— zł.

Prenumeratę należy uiszczać z góry bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.

Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedynczych numerów należy wnieść do Admin. najpóźniej 3 dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru dziennika.

Cena niniejszego egzemplarza 0,90 zł

ODBIORCA:

Tłoczono w Pozn. Zakł. Graf. 2 — 211 — 22. II. — 25. II. 55 — K-6-239 — dr. kl. VII A1/60 g